

Sygn. akt IX Ka 1398/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Opozda-Kalka

Protokolant: st.sekr.sądowy Iwona Stefańska

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2013 roku

sprawy D. N.

oskarżonego o przestępstwo z art. 216 § 1 kk

L. D. (1)

oskarżonej o przestępstwo z art. 216 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Starachowicach

z dnia 12 czerwca 2013 roku sygn. akt II K 466/11

I. zmienia zaskarżony wyrok w całości i na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk, art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonych warunkowo umarza ustalając okres próby na 1 (jeden) rok;

II. zasądza od oskarżonych D. N. i L. D. (1) na rzecz oskarżyciela prywatnego W. B. kwoty po 2780, 30 (dwa tysiące siedemset osiemdziesiąt 30/ 100) złotych tytułem poniesionych kosztów procesu;

III. zasądza od oskarżonych D. N. i L. D. (1) na rzecz Skarbu Państwa po 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

IXKa (...)

UZASADNIENIE

D. N. i L. D. (1) oskarżeni zostali o to, że :

w dniach od 19 listopada do 20 listopada 2010 r w S. działając razem i w porozumieniu rozpowszechniali ulotki opatrzone wizerunkiem oskarżyciela prywatnego W. B. zawierające znieważające treści

tj. o przestępstwo z art. 216 § 2 kk

Sąd Rejonowy w Starachowicach wyrokiem wydanym w dniu 12 czerwca 2013 r w sprawie sygn. akt IIK 466/ 11 uznał oskarżonych: D. N. i L. D. (1) w ramach aktu oskarżenia za winnych tego , że w dniu 19 listopada 2010 roku w S. działając wspólnie i w porozumieniu pomogli swoim zachowaniem polegającym na roznoszeniu i pozostawianiu w klatkach schodowych bloków mieszkalnych ulotek opatrzonych wizerunkiem W. B. oraz zawierających znieważające go treści , bliżej nieustalonej osobie bądź osobom w znieważeniu W. B. tj. popełnienia czynu stanowiącego występki z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 216 § 1 kk i za to na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 216 § 1 kk, art. 33 § 1 i 3 kk

wymierzył im kary po 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwoty po 50 (pięćdziesiąt) złotych;

- Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 2 kk warunkowo zawiesił D. N. i L. D. (1) wykonanie orzeczonych wobec nich kar grzywn i ustalił dla każdego z nich okres próby na 1(jeden) rok;

-Zasądził od D. N. i L. D. (1) na rzecz oskarżyciela prywatnego W. B. kwotę 5045, 00 złotych tytułem poniesionych kosztów procesu;

- zasądził od D. N. i L. D. (2) na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 80 złotych tytułem kosztów sądowych.

Apelacje od wyroku wniosła obrońca oskarżonych , która zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi:

1) naruszenie przepisów postępowania, a to art. 4, 7, 410, 424 kpk mogące mieć wpływ na treść wyroku, poprzez jednostronnie niekorzystną dla oskarżonych ocenę materiału dowodowego, oparcie wyroku na okolicznościach dla oskarżonych niekorzystnych z pominięciem dowodów przemawiających na ich korzyść;

2) błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że:

- oskarżeni rozpowszechniali ulotkę znieważającą oskarżyciela prywatnego W. B., podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego prowadzi do wniosku iż w treści ulotki nie było treści znieważających, odnoszących się do osoby W. B., gdyż treść ulotki była ironiczną krytyką jego działalności publicznej jako polityka szczebla samorządowego ubiegającego się o reelekcję na stanowisko prezydenta S., a nadto oskarżeni nie rozpowszechnili tej ulotki;

- oskarżeni udzielili pomocy nieustalonemu autorowi ulotki w zniewadze , poprzez jej rozpowszechnianie, podczas gdy nie mieli oni zamiaru, by inna osoba dokonała czynu zabronionego- zniewagi W. B., albowiem w ich ocenie nie było w ulotce znieważających treści.

Formułując zarzuty jak wyżej skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonych od zarzucanych im czynów, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja wniesiona przez obrońcę oskarżonych okazała się o tyle skuteczna o ile doprowadziła do zmiany zaskarżonego wyroku w całości i warunkowego umorzenia postępowania karnego wobec oskarżonych na okres próby wynoszący 1 rok.

Wbrew zarzutom skarżącej Sąd Rejonowy w oparciu o szczegółowo i wnikliwie przeanalizowany materiał dowodowy zasadnie przyjął, iż oskarżeni w dniu 19 listopada 2010 r. pomogli swoim zachowaniem polegającym na roznoszeniu i pozostawianiu w klatkach schodowych bloków mieszkalnych ulotek opatrzonych wizerunkiem W. B. oraz zawierających znieważające go treści , bliżej nieustalonej osobie bądź osobom w znieważeniu W. B..

Z zeznań świadków: w tym zwłaszcza W. J., Ł. Z., P. J., K. O., M. N., T. K., P. M. wynika w sposób oczywisty, jak to prawidłowo ustalił Sąd I instancji , że to właśnie oskarżeni w dniu 19 listopada 2010 r. w S. w miejscach wskazanych przez w/w świadków roznosili przedmiotowe ulotki.

Sąd I instancji w sposób, szczegółowy i nader wnikliwy przeanalizował zeznania w/w świadków i słusznie przyjął, z przyczyn szczegółowo opisanych w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, iż brak jest jakichkolwiek przesłanek dyskredytujących wiarygodność relacji tych świadków.

Kwestionując dokonane przez Sąd I instancji ustalenia, że to właśnie oskarżeni rozpowszechniali przedmiotowe ulotki, skarżąca nie przytoczyła żadnych racjonalnych argumentów które były w stanie podważyć tok rozumowania sądu prowadzący do tych ustaleń.

Analizując z kolei treść przedmiotowych ulotek, zawarte w nich wypowiedzi, Sąd Rejonowy zasadnie przyjął, iż użyte w nich słowa, wykraczały poza zakres dozwolonej krytyki.

M. in. użyte w nich słowo „kupa”, odczytywane w kontekście treści ulotki miało niewątpliwie obraźliwy i znieważający charakter, podobnie jak „kolejne, wskazane przez Sąd I instancji” słowa.

W kontekście wyżej wskazanych dowodów, zarówno wina oskarżonych jak i okoliczności przypisanego im występkowi nie budzą wątpliwości.

Biorąc pod uwagę okoliczności popełnienia przez oskarżonych tego czynu, faktyczną treść rozpowszechnianych ulotek, przy uwzględnieniu kontekstu społecznego tych wypowiedzi, tj. zważywszy m. in. na fakt, szerzącej się wówczas krytyki działań podejmowanych przez prezydenta S. W. B., uznać należy, że zarówno wina jak i stopień społecznej szkodliwości tego czynu nie są znaczne.

Powyższe okoliczności, przy uwzględnieniu właściwości i warunków osobistych oskarżonych oraz ich dotychczasowego trybu życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania, oskarżeni będą przestrzegać porządku prawnego i nie wejdą w konflikt z prawem.

Biorąc pod uwagę powyższe, na podstawie art. 437 § 1 kpk orzeczono jak w wyroku.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 628 kpk w zw. z art. 629 kpk.

(SSO Ewa Opozda- Kałka)